

РЕШЕНИЕ

№ 2775

гр. София, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34
състав**, в публично заседание на 11.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **401** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.220 от Закона за митниците (ЗМ) във вр. с чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Н. Д. Д., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. Ю. Г., срещу Решение № 32-185164/07.06.2022г., издадено от директора на ТД Митница Б.. С оспореното решение, на основание чл. 70, § 1 и § 2 и чл. 71, § 1 буква д) подбуква i) от Регламент (ЕС) № 952/2013 за стоката, поставена под режим допускане за свободно обръщение с МД с MRN 21BG001009007022R9/13.04.2021г., е определена нова митническа стойност в размер на 19500,42 лв.; 2. на основание чл. 85, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., при прилагане на ставка 10 % за вносно мито, съответстваща на декларирания тарифен код по КН 8703 2190/код по Т. 87032190 00, спрямо новата митническа стойност е определено вносно митническо задължение в размер на 1950,04 лв.; 3. на основание чл. 54, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 77, § 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и с чл. 77, § 2 от същия регламент данъчното събитие при внос на стоки възниква и ДДС става изискуем на датата, на която възниква задължението за заплащане на вносни мита, а именно 13.04.2021 г. На основание чл. 55, ал. 1 от ЗДДС е определена данъчната основа в размер на 21450,46 лв. и предвид данъчната ставка от 20 %, съгласно чл. 66, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и на основание чл. 67, ал. 1 от същия закон е определено задължението за ДДС при внос по смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗДДС на автомобилите, в общ размер на 4290,09 лв., 4. На основание чл. 105. § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и чл. 56 от ЗДДС, във връзка с чл. 105, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. са определени за вземане под отчет и

досъбиране вносно митническо задължение в размер на 1 768,10 лв. и дължимо ДДС в размер на 3 889,83 лв., общо 5 657,93 лв., считано от датата на приемане на митническата декларация, а именно 13.04.2021г.

В жалбата се развиват доводи за незаконосъобразност на атакуваното решение, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и с процесуалните норми, регламентиращи метода на определяне на митническата стойност на внасяните в страната стоки. В тази насока се сочи, че ответника не е съобразил метода на договорната стойност, посочен в нормите на чл.70 и чл.71 от Регламент (ЕС) № 952/2013, въз основа на която стойност се определят всички задължения за мита и ДДС. Соци се, че договорната стойност, заплатена от жалбоподателя на продавача на стоката, се доказва от представени на митническите органи платежни документи, като жалбоподателя не разполага с други доказателства. Поддържа се, че неправилно митническият орган е приложил правилото на чл.74 пар.2 б.а от Регламент (ЕС) № 952/2013, като е използвал вторичния метод за прилагането на който се твърди, че липсват две от изискуемите предпоставки. Искане се отмяна на решението.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител. В писмена молба пълномощникът на жалбоподателят - адв.Г., поддържа жалбата, не възразява по хода на делото и не сочи доказателства. Претендира разности, за които представя списък. Прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение на ответника.

Ответникът - директор на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“, редовно уведомен, не се представлява. В становище от процесуален представител моли съда за оставянето на жалбата без уважение, по съображения, развити в писмена молба, постъпила по делото. Представя допълнителни писмени доказателства. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, от фактическа страна намира следното:

На 13.04.2021г. жалбоподателят е подал митническа декларация МД с MRN 21BG001009007022R9/13.04.2021г., с която е декларирал стока за поставяне под митнически режим допускане за свободно обръщение стока четириколесно МПС/А./катастрофирал, марка Р., модел RZR XP 1000 EPS, тип: УТВ, бр. места 2, товароносимост: 615; с дата на първа регистрация 20190102, цвят черен, работен обем 1000 куб. см., мощност 100 HPDIN, двигател № не се чете, шаси № 3NSVDE999KH830752.

В митническата декларация за стоката са декларирани съответно: в ел. д. № 5/14 Код на държавата на изпращане/износ“- САЩ; в ел. д. № 4/1 "Условие на доставка" - „DAP - Доставено на място"; в ел. д. № 4/16 „метод за определяне на стойността" - „1 - Договорна стойност на внасяните стоки (чл.70 от Кодекса)"; в ел.д. № 4/14 „Дена на стоката" – 1100; в ел.д. № 4/10 „валута" – У.; в ел.д. № 4/9 „Добавяния и приспадания“ – Олв. в ел. д № 8/5 „ Вид на сделката " – Outright Purchase/Sale.

На база декларираните данни, към датата на приемане на МД размерът на митническата стойност е определен съгласно разпоредбата на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., а именно на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Декларираното условие на доставка „DAP - Доставено на място" и към митническата

декларация е приложен B. of Sale с дата 20.01.2020г., издадена от „K V K A. G. I.”, 2200 W MAIN ST., LOUISVILLE, KY 40212, САЩ. Митническата стойност за стоката определена на база декларираните за нея елементи е следната: Ц. на превозното средство, съгласно приложена фактура: 900 U.; Разходи за международен транспорт: 200 U.; Ц. на превозното средство при условие на доставка D.: 1100 U.; Митническа стойност в лева: 1819,38 лв.

При извършения последващ контрол от страна на митническите органи е анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси), като на електронен сайт <https://autoauctions.io> била открита информация за обявена продажна цена на аукцион от дата 06.01.2021 г. със статус "продаден" (S.) за автомобил със същия VIN (номер на шаси) и "odometer 1028 actual miles" в страната на износа. Публикуваната продажна цена на същата била в размер на 10300 U., с оглед на което било прието, че същата превишава повече от десет пъти декларираната пред митническите органи цена в размер на 1100 U. при допускане за свободно обръщение.

Във връзка с посочената информация възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност, поради което на основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, с писмо рег. № 32-381936/29.11.2021 г. били изисквани доказателства за потвърждение на декларираната цена, извършените плащания във връзка със стоката (договори, кореспонденция, заявки, оферти, поръчки, документи за извършени плащания, платежни документи, банкови преводи, извлечения, разписки, документи за разходи направени от купувача, но невключени в действително платената или подлежащата на плащане цена- комисионни и възнаграждения за посредничество, разходи за контейнери, транспорт, застраховка, и други операции свързани с транспорта), както и писмени обяснения. Жалбоподателят е уведомен в протоколиран телефонен разговор с рег. № 32-381936/29.11.2021 г., като не представя други документи в указания срок.

С връченото съобщение по чл. 22, § 6 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, обективизирано в писмо рег. № 32-517/04.01.2022 г. (л. 24-29), жалбоподателят е уведомен, че поради възникнали основателни съмнения ще бъде определена нова митническа стойност на декларираната от него стока по митническа декларация MRN 21BG001009007022R9/13.04.2021г. В съобщението е посочено, че това решение е взето с оглед липсата на достатъчно доказателства в подкрепа на декларираната митническа стойност на процесната стока, като са посочени обстоятелствата, породили съмненията в действителността на договорната стойност, както и на елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност. Посочено е, че при извършен последващ контрол на митническата декларация е анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен номер на шаси и "odometer 1028 actual miles" в страната на износа, открита на уебсайт <https://autoauctions.io>, с обявена продажна цена от 10300 U.. Според митническите органи на основание чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., митническата стойност следва да се определи, като се вземе предвид продажната цена в размер на 10300 U. /статус - продадена/ на МПС със същия номер на шаси, увеличена с транспортните разходи. В резултат на горните изводи митническата стойност на стоката, допусната до свободно обръщение с митническа декларация с MRN 21BG001009007022R9/13.04.2021г., е изчислена в размер на в размер на

19500,42 лв.

Жалбоподателят е уведомен в протоколиран телефонен разговор с рег. № 32-175122/01.03.2022 г. за съобщение рег. № 32-517/04.01.2022 г. по чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза, във връзка с чл. 29 от същия регламент и не е изразено становище в срок.

Резултатът от проверката е обективиран в докладна записка рег. № 32-179562/02.06.2022 г. от инспектор в МБ С. и е направено предложение до директора на ТД Митница Б. да се пристъпи към издаване на решение.

Последвало е издаване на оспореното Решение № 32-185164/07.06.2022г., издадено от В. С. - Директор на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция "Митници". С оспореното решение, на основание чл. 70, § 1 и § 2 и чл. 71, § 1 буква д) подбуква i) от Регламент (ЕС) № 952/2013 за стоката, поставена под режим допускане за свободно обръщение с МД с MRN 21BG001009007022R9/13.04.2021г., е определена нова митническа стойност в размер на 19500,42 лв.; 2. на основание чл. 85, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., при прилагане на ставка 10 % за вносно мито, съответстваща на декларирания тарифен код по КН 8703 2190/код по Т. 87032190 00, спрямо новата митническа стойност е определено вносно митническо задължение в размер на 1950,04 лв.; 3. на основание чл. 54, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 77, § 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и с чл. 77, § 2 от същия регламент данъчното събитие при внос на стоки възниква и ДДС става изискуем на датата, на която възниква задължението за заплащане на вносни мита, а именно 13.04.2021 г. На основание чл. 55, ал. 1 от ЗДДС е определена данъчната основа в размер на 21450,46 лв. и предвид данъчната ставка от 20 %, съгласно чл. 66, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и на основание чл. 67, ал. 1 от същия закон е определено задължението за ДДС при внос по смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗДДС на автомобилите, в общ размер на 4290,09 лв., 4. На основание чл. 105, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и чл. 56 от ЗДДС, във връзка с чл. 105, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. са определени за вземане под отчет и досъбиране вносно митническо задължение в размер на 1 768,10 лв. и дължимо ДДС в размер на 3 889,83 лв., общо 5 657,93 лв., считано от датата на приемане на митническата декларация, а именно 13.04.2021г.

В мотивите на оспореното решение е посочено, че не са налице доказателства в подкрепа на достоверността на декларираната цена, съгласно приложената фактура като напр. договори, поръчки, оферти, кореспонденция или др. подобни, предшестващи сделката. Приложената към митническата декларация В. of Sale с дата 20.01.2020 г. не съдържа всички необходими реквизити, удостоверяващи договорните условия по сделката като: условие на плащане, начин и срок на плащане, клаузи при неизпълнение или др. и същата не може да служи в подкрепа на декларираните данни в МД относно митническата стойност, а именно: в ел. д. № 4/1 "Условие на доставка" - „DAP - Доставено на място"; в ел. д. № 4/1 "Наименование на местонахождението" - „С."; в ел. д. № 4/16 "метод за определяне на стойността" - „1 - Договорна стойност на внасяните стоки (чл.70 от Кодекса)"; в ел.д. № 4/14 „Ц. на стоката" – 1100; в ел.д. № 4/10 „валута" – U.; в ел. д. № 8/5 „ Вид на сделката " – Outright Purchase/Sale. На следващо място административният орган посочва, че не са представени никакви доказателства относно извършени плащания към продавача, като от страна на вносителя не са представени исканите документи и сведения, посочени в писмо рег. № 32- 381935/29.11.2021 г.

В мотивите на решението е посочено още, че с приложената към митническата декларация В. of Sale, следва да се удостовери продажба с купувач Н. Д. Д.. Съгласно вписаната дата, продажбата е на 20.01.2020 г. вносителят не е представил договор, кореспонденция или други документи, предшестващи сключването на сделката, поради което датата на фактурата следва да се приеме и за дата на сключване на сделката. Освен информация за продажната цена на автомобила в резултат от проведения аукцион, са налице 10 бр. изображения, удостоверяващи неговото състояние. Наличните изображения показват, че моторното превозно средство е с видими повреди. Намерената информация се потвърждава и от описанието на моторното превозно средство към датата на деклариране за свободно обръщение, съдържащо се в ел.д. б/8 на митническата декларация - „Катастрофирал употребяван моторното превозно средство". В информацията от проведения аукцион са посочени отчетени данни към 06.01.2021 г. за действително изминати километри - 1 028 miles съгласно данните. Съгласно информацията в приложения коносамент (В. of Lading) издаден от Freeline на 08.04.2021 г., моторното превозно средство е натоварено в отправно пристанище N. Y. на 21.02.2021 г. и е с получаващо пристанище В., В... След тази дата няма данни и доказателства за осъществена продажба с купувач Н. Д. Д., нито в представените към митническата декларация документи, нито в отговор на отправеното искане от митническите органи за допълнителна информация.

Според митническите органи, обстоятелството, че вносителят е представил фактура В. of Sale, издадена от последния купувач на моторно превозно средство “K V A. G. I.”220 W Main St., Louisville, KY 40212, САЩ, предполага, че е възможна последваща препродажба с купувач Н. Д. Д., която не е подкрепена с доказателства и не може да послужи за митнически цели. В случай, че е налице такава препродажба, в цената на автомобила, би следвало да са включени, както сумите за печалба, така и разходите за посредничество и/или такси от проведен аукцион или др. подобни, тъй като при определяне на митническата стойност към действително платената или подлежаща на плащане цена за внасяните стоки се прибавят в степента, в която са направени от купувача, но не са включени в действително платената или подлежаща на плащане цена разходите за комисионни и възнаграждения за посредничество. Въпреки, че тези разходи следва да се добавят към митническата стойност на стоките, към преписката не са налице доказателства, че са извършени нито какъв е техният размер. На основание чл. 71, пар. 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. всеки елемент, който се добавя се основава само на обективни и подлежащи на количествена оценка данни, които в настоящата преписка не са налични. Съгласно изложените мотиви, директорът на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция "Митници" приел, че продажната цена в размер на 10 300 U. е най-ниската установена действително платена цена на автомобила при продажбата му за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и същата следва да послужи за определянето на неговата митническа стойност съгласно чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., респ. спрямо новата митническа стойност е определено вносно митническо задължение и ДДС задължение за довносяне.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното: Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на административния акт и депозирана в предвидения от

закона срок. Решението е получено на 22.11.2022г., а жалбата е подадена на 05.12.2022г. Разгледана по същество, е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на ТД Митница Б. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

При издаване на оспореното решение са спазени общите изисквания за писмена форма по чл. 59, ал. 2 от АПК – съдържат имената и длъжността на издателя, адресата на разпоредените правни последици, фактически и правни основания за издаване и ясно формирани волеизявления на органа.

Настоящия съдебен състав намира, че не е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на оспореното решение извън срока за издаване на актовете, който срок, дефиниран в чл. 19б ал. 1 от ЗМ (чл. 22, § 2 от Регламент № 952/2013 г.) е приет за неприложим за решения, които се вземат без предварително заявление.

При издаването на оспореното решение са допуснати обаче, други съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и нарушение на приложимия материален закон, поради което то се явява незаконосъобразно.

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са "основателни съмнения" по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Н. Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойносттаване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

Съгласно чл. 70 § 1 и § 2 Регламент/ЕС/ № 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т. е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Или иначе казано, митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност/така Решение от 16 ноември 2006 г., Compaq С. I. С., С-306/04, т. 20/. А когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., остойностяването на внасяните стоки се извършва по реда на чл. 74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл. 74 § 2 букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Съгласно чл. 74 § 3 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията; Глава 3 от Дял II на Регламент/ЕС/ № 952/2013г. Предвидените критерии се прилагат последователно и само, когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност.

Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., те могат да поискат от декларатора да представи допълнително информация – съгласно чл. 140 § 1 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447/Регламента за изпълнение/, а ако съмненията им не отпаднат и след представяне на тази допълнителна информация, съгласно чл. 14, § 2 от Регламента за изпълнение, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г. В такива хипотези следва да се приложат вторичните методи за определяне на митническата стойност по чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., като в тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което може да обоснове увеличаване стойността на внасяните стоки.

Цитираните критерии за определяне на митническата стойност, са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да

бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност.

Съгласно чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение, при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на член 74, параграф 2, буква а) или б) от Кодекса се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Тази договорна стойност следва да се коригира, за да се вземат предвид разликите, дължащи се на търговското равнище и/или количествата. А съгласно чл. 141 § 2 от Регламента за изпълнение, се прави корекция, за да се вземат предвид значителните разлики в разходите и таксите между внесените стоки и въпросните идентични или сходни стоки, дължащи се на разликите в разстоянията и видовете транспорт.

Понятията "идентични стоки" и "сходни стоки" са дефинирани съответно в чл. 1 § 2, т. 4 и т. 14 от Регламента за изпълнение. Така, "идентични стоки" означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични. Съответно "сходни стоки" означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка.

В обобщение на обсъдения правен режим следва да се заключи, че правомощието на митническите органи да отхвърлят договорната стойност на стоките по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г. и да определят митническата стойност по методите, предвидени в чл. 74 от същия регламент възниква при наличието на основателни съмнения по смисъла на чл. 140 от Регламента за изпълнение, които подлежат на доказване във всеки конкретен случай.

Независимо, че при митническото остойностяване на стоките, приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., разпоредбата на чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение дава възможност на митническите органи при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за

доказване на наличието на основателни съмнения в този случай лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

В Решението по дело C- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен/в този смисъл Решение от 18 декември 2008 г., Sopropé, C-349/07, т. 36/. В рамките на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение гарантирането на този принцип изисква лицето да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност.

Съгласно правилото на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., митническите органи имат задължението да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение и именно мотивите имат за задача да създадат убеждение за правилността по определяне на различна митническа стойност от декларираната, въз основа на която възниква правното задължение за внасяне на допълнителни митни сборове.

В настоящия случай административният орган е определил различна от декларираната митническа стойност на стоката, като се е позовал на справка от база данни, поддържана от трето лице - <https://autoauctions.io>, без доказателства тези данни да са част от официален публичен регистър; да подлежат на съответен режим на съхранение и да имат характер на официален документ, т. е. на такъв, издаден от орган на власт или друг, упълномощен с правомощието орган, който да е оправомощен да съхранява, обработва и предоставя тези данни. При това положение настоящият съдебен състав намира, че ползваната от митническите органи справка има характер на частен документ, чиято доказателствена стойност следва да се цени съобразно съвкупния доказателствен материал. Отделно от това, позоваването в процесното решение на налична на посочен интернет адрес информация за автомобил със същите характеристики и идентичен номер на шаси в страната на износа, с обявена продажна цена, различна от декларираната, не е достатъчно за обосноваване на т. нар. "основателни съмнения", защото въпросната информация не е част от митническите информационни системи и данните не са събрани по надлежния ред, разписан в закона, за да могат да се ползват с доказателствена сила. При това положение следва да се приеме, че липсват каквито и да са сравнителни данни, които да обосноват извода на решаващия орган относно по-ниската

цена, декларирана при първоначалното определяне на митническата стойност, а това лишава съда от възможност да направи преценка и относно законосъобразността на тези изводи на митническия орган.

Видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващият е предоставил всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказал е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката е представен B. of Sale с дата 20.01.2020г., издадена от „K V K A. G. I.“, 2200 W MAIN ST., LOUISVILLE, KY 40212, САЩ, както и коносамен (B. of Lading), издаден от FreeLine на 08.04.2021г. Митническата стойност за стоката определена на база декларираните за нея елементи е следната: Ц. на превозното средство, съгласно приложена фактура: 900 U.; Разходи за международен транспорт: 200 U.; Ц. на превозното средство при, условие на доставка D.: 1100 U.; Митническа стойност в лева: 1819,38 лв. Същевременно административният орган без да оспорва автентичността на представената фактура за придобиване на стоката е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност в същата. Не е посочена причината за незачитане на данните за платената сума в представената от жалбоподателя фактура, при условие, че не се отрича автентичността ѝ. Същата е представена с административната преписка по настоящото производство и установява по категоричен начин осъществена сделка с предмет процесното МПС/АТW/ ; вида и техническите характеристики на същия; цената на придобиване; размерът на разходите, формиращи договорната стойност по чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В случая, предвид преценката на органа за наличието на основателно съмнение дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума и доколкото не може еднопосочно и безпротиворечиво да се установи каква е действителната договорна стойност на стоката, е било налице основанието за пристъпване към прилагане на методите по чл. 74, § 2, респективно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност, при изследване на всички значими обстоятелства. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на вношения МПС, органът е допуснал нарушение на материалния закон. Гореизложеното сочи на необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и

изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения, и да е съобразена с възможностите му - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C- 263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на внесеня автомобил, органът е допуснал нарушение на материалния закон. Горезложеното сочи на необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /EC/ № 2015/2447. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения, и да е съобразена с възможностите му - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C- 263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница Б. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им, поради което съдът дължи присъждането им. Същите възлизат на обща стойност 910 лева, от които: 10 лева внесена държавна такса и 900 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия. Съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно, на основание чл. 7, ал. 2, т. 4, във връзка с чл. 8, ал. 1 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и с оглед фактическата и правна сложност на спора и осъществения обем на предоставена процесуална защита.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен съд София - град, I отделение, 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №32-185164/07.06.2022г. на Директора на ТД „Митница Б.“, с което се правят корекции на данни за стоката, поставена под режим допускане за свободно обръщение с МД MRN 21BG001009007022R9/13.04.2021г.

ОСЪЖДА Териториална дирекция „Митница Б.“ към Агенция „Митници“ да

заплати на Н. Д. Д., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 910 /деветстотин и десет/ лева, представляваща съдебни разноси.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: